

Ježto podle těchto úvah náhradní povinnost, uložená st-lům jako pojištěncům podle zák. č. 221/24 zákonem odůvodněna není, nejsou nař. rozhodnutí, jež spočívají na opačném právním názoru, ve shodě se zákonem.

Č. 10.516.

V z o r k y: * Předmětem ochrany vzorkové podle patentu č. 237/1858 ř. z. jest jen určitý tvar průmyslového výrobku a nikoliv materiál, z něhož je zhotoven, ani účel, k němuž se průmyslového výrobku užívá.

(Nález ze dne 5. května 1933 č. 3976.)

V ě c: Josef K. v L. proti zemskému úřadu v Praze o ochranu vzorků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podle protokolu, sepsaného u zápisního úřadu pro ochranu vzorků při obch. komoře v Praze, dostavil se k tomuto úřadu uvedeného dne Josef K., dnešní st-l, a odevzdal tam k zápisu a k uschování jeden vzorek otevřený dvojmo — hygienické balení kuchyňského koření — a byl deposit tohoto vzorku podle předpisu vepsán v seznam vzorků tom. XV. p. 83 čís. 19.816. Podle spisů pozůstává vzorek ten z obdélníkového sáčku, vyrobeného z celofánu, na jehož přední straně je v tenkém černém orámování umístěno vyobrazení ženy v kuchyňském úboru a nápis: »Hospodyňky radím Vám! Používejte jen zaručeně čistě mleté hygienicky balené koření zák. chr. znač. Kuchař.«

Na podkladě podání st-le de pres. 22. července 1929 vydal okresní úřad ve Varnsdorfu 28. prosince 1929 nález, jímž uznal Dra Josefa R., veřejného společníka fy Josef H. & Co. v Ch. — dnes strany zúčastněné — vinným přestupku § 2 zák. ze 7. prosince 1858 č. 237 ř. z., jehož se dopustil tím, že k balení koření jím prodávaného užívá podle zákona pro Josefa K. chráněného a jím vynalezeného způsobu celofánového balení a odsoudil jej podle § 14 cit. zák. k peněžitě pokutě 500 Kč, v případě nedobytnosti k vězení v trvání 50 dnů. Současně bylo zúčastněné straně zakázáno podle § 12 cit. zák., aby uvedeného způsobu balení koření dále používala a koření prodávala v obalech zhotovených podle chráněného vzorku. Dále jí bylo uloženo, aby stroje a pomůcky, sloužící k napodobení v jejím držení byly učiněny pro tento účel nepotřebnými a aby trestní nález byl podle § 17 cit. zák. uveřejněn na její náklad v ranním vydání »Národní Politiky«. Konečně byla zúčastněná strana uznána povinnou k náhradě útrat řízení částkou 800 Kč ve prospěch st-le.

V důvodech bylo uvedeno, že bylo provedeným šetřením zjištěno, že zúčastněná strana užívá k balení koření sáčků celofánových. Podle předloženého listu potvrzovacího obch. komory v Praze z 5. října 1928, byl na žádost Josefa K. vzorek hygienického balení kuchyňského koření č. 19.816 vepsán v seznam vzorků a jest tento vzorek tím chráněn na 3 léta (sáček z celofánu na balení koření). Nebyla tudíž zúčastněná strana oprávněna stejného způsobu balení koření užívati a dopustila se svým jednáním přestupku § 2 zák. ze 7. prosince 1858 č. 237 ř. z.

K odvolání zúčastněné strany ukazujícím k tomu, že provedené ří-

zení jest vadné, ježto nebyli slyšeni znalci a nebyla řešena otázka, zda jde vůbec o předmět ochrany vzorkové, zrušil žal. úřad nález I. stolice z těchto důvodů: »Vzorek, který podle příslušného potvrzovacího listu jest zapsán u obch. komory v Praze, jest zcela obyčejný sáček, zhotovený z celofánu. Předmětem ochrany, kterou poskytuje zákon daný pro ochranu vzorků a modelů k výrobkům průmyslovým ze 7. prosince 1858 č. 237 ř. z., není však materiál, látka, z nichž jest nějaký předmět vyroben, nýbrž toliko vnější tvar, forma výrobku. V daném případě nejde však o nějakou formu svéráznou, nýbrž o zcela obyčejnou formu sáčku ode dávna užívanou, takže její registrování jest podle § 10 cit. zák. bezúčinné. Jest úplně vyloučeno získati na obal pro koření vyrobený z celofánu vzorkovou ochranu, která by se vztahovala na celofán. Obaly celofánové nejsou nic nového, byť se vyskytly u kteréhokoliv zboží, neboť celofán jest zboží velmi rozšířené a užívá se ho k nejrozmanitějším účelům balicím. Při tom při posuzování výhradního práva st-lem domáhaného jest nerozhodno, bylo-li na tento sáček z celofánu něco natištěno nebo ne. Pouze pro viditelně na obsahu umístěný nátisk může býti získána ochrana známky, jestliže jest dostatečně označený, avšak ochrana vzorku jenom pro charakteristický vzorek. Zúčastněná strana užívá k označení svých celofánových sáčků zcela rozličných nátisků a nelze tudíž mluvit o možnosti záměny obou obalů. K námitce, že nebyl přibrán znalec, se podotýká, že podle § 22 cit. zák. má býti přibrán znalec vždy, kdykoli jde o porovnání dvou vzorků, tudíž o zjištění, zda event. a jak dalece jsou si dva vzorky podobny. Jak vysvítá z výše uvedeného, v tomto sporu možno věc rozhodnouti, aniž je zapotřebí shlednouti vzorek, kterého zúčastněná strana užívá, a právem tudíž mohla I. stolice upustiti od přibrání znalce resp. nebylo takového znalce vůbec potřebí.

Maje rozhodnouti o stížnosti proti tomu podané, musil si nss předeem ujasniti obsah a dosah nař. rozhodnutí. V té příčině jest uvést toto:

Podle § 1 vzor. pat. ze 7. prosince 1858 č. 237 ř. z. jest rozuměti vzorkem nebo modelem každou předlohu, vztahující se k tvaru průmyslového výrobku a způsobilou k tomu, aby na takové výrobky byla přenesena. Podle § 2 jest ten, kdo vzorek buď sám zhotoví nebo dá jiným původně na svůj účet zhotoviti, jediné oprávněn k jeho užití pro průmyslové výrobky po dobu a za dalších podmínek zákonem stanovených. Podle § 12 jest porušením práva ke vzorku neoprávněné jeho přenesení nebo napodobení, nebo prodej zboží podle něho zhotoveného.

Zabývá se výkladem těchto předpisů, vyslovil nss již v nál. Boh. A 9458/31, že ochrana vzorková záleží po stránce pozitivní ve výhradním právu chránitele zhotovovati průmyslové výrobky ve tvaru odpovídajícím chráněné předloze, po stránce negativní v právu vyloučiti každého jiného podnikatele z vyrábění průmyslových výrobků tvaru zápisem (uložením) chráněného a obchodníka, byť i nebyl výrobcem, z uvádění takových výrobků do prodeje. Účelem zákona jest tedy ochrana podnikatele proti tomu, aby nebyl poškozován tím, že průmyslové výrobky tvaru zápisem chráněného jsou vyráběny jiným podnikatelem, nebo přiváděny do obchodu osobou třetí od výrobce odlišnou.

Z toho plyne, že předmětem ochrany vzorkové jest určitý tvar prů-

myslového výrobku, nikoliv materiál, z něhož jest zhotoven, ani účel, k němuž se průmyslového výrobku užívá.

Zkoumaje nař. rozhodnutí s tohoto hlediska, nemohl nss shledati, že jest v odporu se zákonem, když vyslovilo, že předmětem ochrany vzorkové není materiál, látka, z nichž je vzorek zhotoven, a že proto nemůže býti předmětem ochrany v daném případě celofán, z něhož jest vzorek č. 19.816/Praha zhotoven, ani text na tomto vzorku vytištěný, nýbrž položilo-li důraz na to, že předmětem ochrany jest po zákonu jen vnější tvar, forma výrobku. Zkoumaje pak otázku formy, jež se v daném případě stala předmětem ochrany, dospěl úřad k úsudku, že tu jde o zcela obyčejnou formu sáčku, ode dávna užívanou tak, že jest její registrace podle § 10 cit. zák. bezúčinná. Z toho je patrno, že žal. úřad, máje řešiti otázku, zdali se zúčastněná strana dopustila zásahu do vzorkového práva st-lova, opřeného o vzorek č. 19.816/Praha, zkoumal předem, zdali jest v daném případě vůbec předpoklad pro takový zásah, t. j. zda jest zápis vzorku č. 19.816/Praha platný a účinný. Z toho plyne, že žal. úřad, rozhoduje o odvolání zúčastněné strany, řešil otázku platnosti a účinnosti předmětného vzorku prejudiciálně, což je patrno i z toho, že ze svého zjištění, že zápis ten účinný není, k němuž dospěl, nevyvodil dalších následků, t. j., že neopatřil jeho výmaz, nýbrž že se omezil jenom na zrušení nálezu stolice I. Svůj úsudek, že zápis předmětného vzorku je neúčinný, opřel žal. úřad o § 10 vzork. pat. Žal. úřad sice neuvedl výslovně, který z předpisů této normy má v daném případě za přílehlavý, leč doslov naříkaného rozhodnutí, že »nejde o nějakou formu svéráznou, nýbrž o formu sáčku ode dávna užívanou«, nezůstává pochyby o tom, že měl na mysli ustanovení lit. a) cit. § 10, podle něhož je registrace vzorku neplatná a bezúčinná, je-li prokázáno, že průmyslové výrobky, formou mu odpovídající, byly v době jeho uložení v tuzemsku nebo v cizině v obchodu. Nss nemá tudíž pochyby o tom, že uvedený doslov nař. rozhodnutí nemůže míti jiný smysl, nežli ten, že pokládá zápis vzorku č. 19.816/Praha neplatným a neúčinným z důvodu, že zboží, odpovídající jeho formě, jež jediné může býti a jest předmětem ochrany vzorkové, bylo ode dávna, t. j. již před uložením předmětného vzorku užíváno, t. j., že bylo v obchodu.

Zaujav toto stanovisko, musil ovšem žal. úřad dospěti k zrušení nálezu I. stolice a nemohl již zkoumati, zdali forma výrobků přiváděných do obchodu zúčastněnou stranou, jest identická s formou, jež jest předmětem vzorku č. 19.816/Praha, a neměl proto ani důvodu slyšeti v té příčině znalce podle § 22 vzork. pat. Spor zaostřuje se tedy jediné na otázku, zdali výrok žal. úřadu, opřený o § 10 lit. a) vzork. pat., že zápis předmětného vzorku jest právně neúčinný a neplatný, obстоjí či nikoliv. Proti tomu výroku, ani proti skutkovému zjištění položenému za základ nemá stížnost výtek. Nenamítáť po formelní stránce ani, že otázka platnosti a účinnosti zápisu vzorku č. 19.816/Praha nebyla vznesena na spor a že v otázce té nebyl st-l slyšen, ani, že zjištění, z něhož žal. úřad vycházel, že totiž výrobky formy vzorkem tím chráněné, byly již dávno před jeho registrací v obchodu, odporuje skutečnosti nebo, že se zakládá na nedostatečném řízení. V důsledku toho zůstává výrok, že zápis vzorku č. 19.816/Praha je neúčinný, neotřesen. Je-li však tomu tak, pak musí

obstát i zrušení nálezu I. stolice a jest proto stížnost proti tomu brojící bezdůvodná.

Č. 10.517.

Učitelstvo: * Přestoupil-li zvláštní učitel náboženství ze školy obecné na školu občanskou, sluší rozuměti při jeho převodu do nových platů zák. č. 104/26 druhým postupem do vyššího stupně služného, který následuje po přestupu na školu občanskou ve smyslu § 7 odst. (3) cit. zák. teprve postup z druhého do třetího stupně služného.

(Nález ze dne 5. května 1933 č. 7680.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 9373/31.

Věc: Albert F. v B. proti ministerstvu školství a národní osvěty o úpravu služebních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výnosem z 10. března 1928 rozhodla zšr v Brně takto: Námitkami z 20. listopadu 1926, včas podanými, domáhá se Albert F., definitivní učitel židovského náboženství v Brně, aby mu bylo přiznáno zvýšení služného z důvodu působení na škole občanské o ročních 300 Kč již ve druhém platovém stupni, poněvadž jeho přestup na školu občanskou stal se ve třetím roce jeho započítatelné služby. Zšr rozhoduje o tomto žadatelovu požadavku takto: Podle ustanovení § 37 odst. 4 učit. zák. provede se přeřazení literních učitelů a zvláštních učitelů náboženství se zkouškou učitelské způsobilosti pro školy občanské, pokud jsou definitivně nebo zatím ustanoveni na občanských školách tak, že obdrží služné, které by jim příslušelo podle ustanovení odstavce 3 § 7 zák. č. 104/26, kdyby tento zákon byl účinným již v době jejich zatímního nebo definitivního ustanovení na občanskou školu. Žadatelův přestup na občanskou školu stal se podle druhého přeřazovacího dekretu z 1. září 1926 dne 15. září 1909 a spadá do 3. započítatelného roku. Proti tomuto oddílu přeřazovacího dekretu žadatel nepodal námitek a stal se tento bod nenaříkatelným. Vychází proto zšr při dalším z této skutečnosti. Zdejším výnosem z 21. prosince 1923 byla žadateli pro platební postup započtena veškerá služební doba ode dne 1. října 1905 do dne 25. ledna 1908 a doba další, kdy působil na soukromých školách v duchovní správě. Správně mělo jeho přeřazení býti provedeno takto: Na veřejných školách byl ustanoven dne 15. září 1918 jakožto zatímní učitel židovského náboženství. Jeho přestup se stal tedy dne 15. září 1918. Kdyby učitelský zákon byl účinným již v době 15. září 1909, byl by žadatel pobíral podle učit. zák. toliko zvýšené adjutum. Nároku na služební plat podle 1. stupně platového nabyl by dne 1. července 1910. K tomuto datu by činil přírůstek za školu občanskou 780 Kč. Nutno tak míti za to z toho důvodu, že zvýšení služného do 1. platového stupně nelze míti za postup, jaký má na mysli 3. odst. § 7 cit. zák., neboť výklad obsahuje odstavec 2 § 7, kde jest přesně řečeno, že postup do vyšších stupňů služného nastává, jakmile učitel dovrší 3. rok započítatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně.